

KİYAMET

SÜREYYA KARACABEY

Sevda Ergin için...

KİŞİLER

Sevgi Hanım (Babaanne)
Eylem (Torun)
Utku (Torun)
İnci (Anne)
Kuzey (Eylem'in arkadaşı)
Sudullah Efendi
Hatice
Baba

Oyun, İstanbul'un eski bir konak/yalı benzeri bir evinin salonunda geçer. Sevgi Hanım bir koltukta oturmuş, başında şık bir örtü, elinde tespih bir şeyler söylemektedir. Sesi fısıltıyla çığlık arası. Eylem bu sırada çantasını yerleştirir ve şaşkın bir biçimde babaannesini dinler. Babaanne klasik yaşlı bir babaanne gibi görünmemelidir. İçerden bir Japon müziği sesi gelir.

SEVGİ- Kiyamet kopacak, ateşten bir topa benzediğinde güneş. Ay dolunayken, bir şimşekle yarılacak bedeni. Sular göklere aktığında, bulutlar kapkara bir çadır gibi üstümüzü kapladığında, balık burcundan çıkacak Zodyak, İsrail, koçun boynuzundan surunu çalacak, ruhlar mahşer yerine toplanmadan önce, ruhlar, çıplak bir varlığı terk edince, herkes birbirini sonsuza kadar kaybedecek. Kiyamet: Allah'ın bizden vazgeçisi... Bizi başka bir sonsuzlukta yeniden kabul edişi. Bir uçuruma

bakmış gibi kamaşacak gözlerimiz, göz, bakıştan kopacak, bir çift derin oyuk. Cehennemle randevusu gerçekleşecek günahkârların. Kıyamet, korkunç buluşması bastığımız yerle, üzerimizde asılı duran göğün. Kopacak kıyamet, kimse şölen beklemesin.

EYLEM- Babaanne, kıyamet manifestosunu senin okuman Tanrı'nın gücüne gitmesin?

SEVGİ- Evdeki ruhlara ulaşmaya çalışıyorum. Büyükbaban on yıl önce giderken, gidişim kendime demişti. Bir yol yoktu onu götüren. Sadece bedenini aldık, çukura yatırdık. O zamanlar onu, çukurdaki beden sanıyordum ve çok üzülmüştüm, böceklerle yalnız kalacak diye. Ne kadar inançsızdım, şimdi o inançsızlığımdan korkuyorum. Büyükbabanın o çukurdaki beden olmadığını artık biliyorum. Yüksek sesle de deli olduğum için konuşuyorum. O beni dinliyor. Ama inançsızken gitti, acaba benim seslenişim bir ruhu değiştirebilir mi?

EYLEM- Teorik olarak mümkün mü?

SEVGİ- Bilmiyorum. İnanç için çok geç kaldım ve bir sürü şeyden haberim yok. Bunu Sait Hoca'ya sorarım. Bilgisi yoksa bile sezgisi vardır.

EYLEM- Senin birdenbire inançlı biri olman beni çok şaşırttı, hepimizi. Ama mesele bu da değil, şu Sait Hoca diye hürmet ettiğin adam. (Duraklar) Babaanne, senin gibi bir kadın böyle bir adama nasıl biat edebilir, aklım almıyor.

SEVGİ- Sizler tarafından anlaşılma istemediğimi varsayalım. Hatta anlaşılma denilen saçmalaktan külliyen vazgeçtiğimi evin kapısına asalım. Ya da şöyle diyelim: Mantık yasaları yürürlükten kaldırılmıştır, herkes herhangi bir sebep göstermeden pozisyon değiştirebilir. (söylenir gibi) Allah'a

KIYAMET

hesap vermek, kullarına hesap vermek-
ten daha kolay. Sonuna kadar bekliyor,
yargı günü diye bir gün tayin etmiş, bu-
rada her gün sınavdayız. Yeterince tutarlı
mısın? Cevap veriyorum, DEĞİLİM.

EYLEM- (Çantasını alır) Tamam babaanne, anla-
dım, ama sana alışamıyorum. Sabahları
bizi müzikle ya da şiirle uyandıran baba-
annemiz, artık tespih çekip, kıyamet ma-
nifestosu okuyor. (Duraklar) Ben okula
gidiyorum. Gecikirsem merak etmeyin.

Utku girer.

UTKU- Günaydın.
SEVGİ- Günaydın Utku.
UTKU- Eylem, (bir kağıt uzatır) şurada yazılı ki-
tap okul kütüphanesinden alır mısın,
evde çalışacağım.
EYLEM- (Kağıdı almamıştır, yüzüne bakmadan)
İşim var, uğrayamam kütüphaneye falan.
UTKU- On dakikanı bile almaz, kitap bugün
elimde olmalı.
EYLEM- (Kapıya doğru ilerlerken) Dedim ya müm-
kün değil. Hadi Babaanne hoşça kal. (Çı-
kar)
UTKU- (Elindeki kağıda bakar) Gördün değil mi
Babaanne?
SEVGİ- Kavga mı ettiniz?
UTKU- Biraz tartıştık, malum konuda...
SEVGİ- Eylem'i tanımıyor musun? Canı sıkınsa
her şeye hayır der, annem olsa Arnavut
damarı tuttu derdi. Sen de biraz rahat bı-
rak.
UTKU- Babaanne başını belaya sokacak diyo-
rum size. Bütün gösterilerde en başta,
kesin polis mimlemiştir onu. (İçeriden ge-
len müziği işitir) Annemin müziği, bugün
göründü mü?

- SEVGİ- Odasından çok az çıkıyor artık, herhalde çeviriyi yetiştirmeye çalışıyor. (Endişeli) baban ne durumda?
- UTKU- Sabah baktım, değişiklik yok, hala uyku-
da.
- SEVGİ- Hatice'yi çağırır mısın?
- UTKU- Şu diyafonlardan alalım, bu evin bir oda-
sından diğerine ses ulaştırmak mümkün
değil.
- SEVGİ- İstemem, o ne öyle, oldu olacak megafon
verin elime. Hatice dilsiz olduğuna göre,
belki sağırdır da. Aslında bazı şeyleri an-
lıyor. Dudak mı okuyor, kalp mi okuyor
orasını çözemedim.
- UTKU- Dilsiz mi, onu bile bilmiyoruz. Hakkında
hiçbir şey bilmiyoruz. Sokaktan geçen
birini eve aldığına hala inanamıyorum.
Kadın her şey olabilir, bir hırsız, bir katil.
Gerçekten korkmuyor musun?
- SEVGİ- Korkmaz mıyım, hem de nasıl korkuyo-
rum. Önümde bilinmeze açılan bir yol
duruyor ve ben nasıl yürünür bilmiyorum.
Yürümek doğru bir fiil mi acaba, yerçe-
kimi yasaları geçerli olmayacağına göre.
Bu kadar ruh nasıl birbirine karışmaya-
cak, yığılma sorunu nasıl çözülecek. Çok
korkuyorum. Daha önemli meseleler var-
ken Allah'ın kapımıza gönderdiklerinden
mi korkacağım.
- UTKU- Tanrı'nın bütün misafirleri, buyurun. Evin
kapısı herkese açıldı. Bence işi tesadüfe
bırakmayalım da gazeteye bir ilan vere-
lim. Evin yeri sapa ne de olsa.(İçeri girer)
- SEVGİ- (Yerinden kalkıp, camın önüne gelir. Bi-
raz dışarı baktıktan sonra camı açar ve
seslenir) Sudullah Efendi, hadi kahvaltıya
buyurun. Yağmur da başlamış, ıslanma-
yın.
(Hatice salona gelir) Kızım. Hatice. Adın
ne acaba? (İşaret yardımıyla) Sudullah
Efendi kahvaltı yapacak. Çağırdım şim-

KIYAMET

- di. Ona bir şeyler hazırlar mısın, her şeyi bol tut. Hatice anladın mı beni? Kahvaltı. (Hatice başını eğër) Kendine de hazırla oldu mu? (Hatice içeri geçer, İnci salona girer) İnci, sana zahmet kapıyı açar mısın, Sudullah Efendi şimdi gelir.
- İNCİ- (Konuşmak için çaba harcayarak) Anne, ben bu adamdan gerçekten korkuyorum. Lütfen eve gelmesin, dışarıya yemek gönderelim, para verelim ama eve...
- SEVGİ- Korkma sakın, o mübarek bir adam. Kimseye zararı dokunmaz. Ona nasıl para vereyim, dilenci mi? Bir misafir layık olduğu biçimde ağırlanır, biz de öyle yapalım tamam mı? (Sıkılmış) Lütfen şu kapı açılsın artık, zile basmaz, orada öylece bekler.

İnci kapıyı açar, Sudullah içeri girer. Dış görünüşü gerçekten ür-kütücüdür, tuhaf bakışlı, koca sakallı ve kirli elbiseli. Salona girer ve Sevgi Hanım'ın koltuğunun dibine çöker, onların yüzüne hiç bakmayacaktır. İnci salonu terk eder, kabalıktan çok korkmuş birinin hareketleri.

- SEVGİ- Günaydın Sudullah Efendi.(İnci'nin gidişine bakar) Ne olur geliminin kusuruna bakmayın.
- SUDULLAH (Kafasını sallar) Kusur bizdendir.

- SEVGİ- Sizin evin önündeki incir ağacının altına gelip yerleşmenizin tesadüf olmadığını biliyorum. Çünkü bu ev, yol üstünde değil. Bir hafta önce, siz ağacın altına oturduktan yarım saat sonra, Hatice'yi bizim evin girişindeki sundurmanın altında buldular. Saklanmaya çalışıyordu.

Eylem dilenci sandı onu, değildi. Deli gibi bakıyordu, çok korkmuş gibi, görme-
mesi gereken bir şeye çok uzun bakmış
gibi. Yüzüne bakınca anladım, ona içeri
gir dedim, girdi. İkinizi de, bana Allah'ın
gönderdiğini biliyorum. Benim imtihanım.
Çok ama çok geç varlığa uyanmış yaşlı
kadına Allah'ın tanıdığı son şans. Sizin
de bildiğiniz gibi çok az zaman kaldı, be-
raber gideceğiz ve sizler benim son yol-
culukta rehberim olacaksınız. Bunun için
minnettardım.

Hatice masaya getirdiği yiyecekleri koyar, tek kişilik kahvaltı ha-
zırlar. Sonra, dönüp Sudullah Efendi'ye bakar. O da Sevgi'nin yü-
züne doğrudan bakmaz.

SEVGİ- Buyurun Sudullah Efendi, sizin kuvvete
ihtiyacınız var.
Sudullah Efendi masaya geçer, sırtı
Sevgi'ye dönük, yüzü cama doğru, kah-
valtısını hep dışarı doğru bakarak yapar.
Hatice çay getirmiştir.
(Hatice'ye) Sen yemiyor musun?
Hatice gözlerini kapatır.
O kadar zayıfsın ki, kırılacak gibi, kopa-
cak gibi.

Utku girer, yüzü belirgin biçimde asık. Takım elbiseli, elinde evrak
çantası, çıkmak üzeredir.

UTKU- (Kinayeli) Size ve ruhani ekibinize iyi bir
gün dilerim. Dualarınızı idareli kullanın,
memleket krizde. (Fısıltıyla) Dikkat et ba-
baanne!
SEVGİ- Neye, ruh trafiğine mi? Allah zihin açıklığı
versin, güle güle!

Utku başını sallar ve çıkar. İçeriden gelen müzik yükselir. Bir süre
sessizlik. Hatice ve Sudullah camdan gökyüzüne bakarlar, Sevgi

KIYAMET

tespih tanelerini sayar, yüzünde endişeli bir gülümseme.

SEVGİ Neden hep gökyüzüne bakıyorsunuz, orada ne var? Sizin gördükleriniz neden bana görünmüyor, neden sorularıma cevap vermiyorsunuz? Benim dualarım yetmiyor, Sudullah Efendi siz de okuyun, en kuvvetli duanızı okuyun. Sadece birinin yürekte seslenişini işitmek istiyorum, tamam anlatmayın sizi zorlamayacağım, konuşmayın istemiyorsanız. Ama bana yardım edin, ruhlarını bari kurtaralım.

Sudullah Efendi Arapça bir dua mırıldanmaya başlar, gökyüzüne bakmayı sürdürmektedir. Sahne kararır.

Aynı mekân. Sevgi kitap okuyor, Utku masada yemek yiyor, Hatice bir köşeden dışarı bakıyor.

UTKU- Babaanne.
Sevgi başını kaldırıp ona bakar.
Şu üzerinde çalıştığım proje vardı ya.
Sevgi başını sallar.
O proje için AB'den fon almayı başardık.
(Heyecanlı) Uygulama için çalışmaya başlıyoruz.

SEVGİ- Ne kadar sürecek bu çalışma?
UTKU- Altı ayda dosyayı sunmak zorundayız.
SEVGİ- Altı ay, (fısıltıyla) altı ay kaldı mı acaba?
UTKU- Efendim?
SEVGİ- İnşallah diyorum, inşallah.
UTKU- Ne inşallahı Babaanne, her koşulda bitmek zorunda, dedim ya proje onaylandı.

SEVGİ- Anladım, anladım, ben sadece zamana takılmıştım. Zamana takılmak. Ne tuhaf, balığın ağa takılması gibi. Ağa takılan balık yukarı çekilirken zamanı nasıl algılar acaba. Sonsuz gibi mi? Altı ay. Zaman bitti.

- UTKU- Yapma Babaanne, saatini resmen kıyamete ayarladın. Gerçi onun ölçü birimi farklıdır herhalde. (Durak) Sen ciddisin değil mi? Bizi işletmiyorsun? Eskiden beri şaka yapmayı severdin. Bu şaka çok uzadı, kafam karışıyor.
- SEVGİ- Zaman bitti. Şakaların zamanı. Kimmiş şaka yapan kadın diye sormaların zamanı. Kim eğlenmiş, bizim şöyle kendiliğinden gelişen bir neşemiz olmadı demişti çocuğun annesi.(Utku'ya bakar) Demek aklında öyle kalmışım, Eylem de sen de küçüktünüz. İnsanın hiç değilse çocukluğu biraz hafif geçmeli, çocukken biraz gülmeli. Sonraya hiç gülüş kalmaz yoksa. Babana, ilk defa kaç yaşında baba diye seslenmiştin, hatırlıyor musun?
- UTKU- (Yemiyordur artık, üzgündür) On iki yaşındaydım, biri geldi eve. Bana sarılıp ağlamıştı. Aslında kim olduğunu biliyordum, fotoğraflarından. Sen ve annem ondan söz ederdiniz. Sadece büyükbabam onun hakkında tek kelime konuşmazdı. Onu hem tanımıştım, hem de çok yabancıydı. Ben o zamanlar babaları, başkalarının anısı sanıyordum, asla gelemeyecek bir hayalet. Gelmişti, uzaktan gelen babaların getirdiği söylenen hediyeler yoktu. Güzel de kokmuyordu. Sevinmiştim sadece oğlanlara benim babam da şöyle yapar, diyebileceğim için. Sonra yine gitti, zaten oğlanlar bir babam olduğuna inanmamıştı, görmedikleri için. Ben de hiç inanmadım, hangi takımı tuttuğunu sormuştum bir defasında. Bilmem demişti. Çocuklara babam Galatasaraylı demiştim. Aynı takımdanız, o bile yalandı.
- SEVGİ- Yalan sayılmaz, çocukken Galatasaraylıydı.

- UTKU- Eylem'e neden kızdığımı anlıyor musun? Memleketi bir kuşak kendisiyle birlikte mahvetti. Saçma düşleri yüzünden. Memleketini seviyorsan onun için çalış. Anlamıyorum bağırıp çağırarak hak mücadelesinin modasının geçtiğini nasıl bilmezler. Kendilerini kahraman sananların hali ortada. Neymiş vatani kurtaracaklarmış. İnsan kendini kurtarırsa vatan zaten kurtulur. Böyle bir evde, olmayan babayla büyüdükten sonra insan siyasetle niye ilgilenir ki? Aklım almıyor. Beş yaşımda mıydım annem eve geldiğinde. Yürüyemiyordu, her yeri kanıyor gibiydi. Çok korkmuştum. Biliyor musun, hala rüyalarım girer. Annemizi eve öyle getiren, babamızı getirmeyen hep siyasetti. Eylem unuttu hepsini.
- SEVGİ- Herkes aynı biçimde hatırlamaz. Tıpkı aynı evde büyüüp de birbirine hiç benzemeyenler gibi. Senin öfken, dedenin öfkesi gibi, bitmiyor. O ne yaptı, bütün dünyaya küstü. Her şeye herkese küser mi insan, küstü. (Kendine konuşur gibi) Ya ben kime küsecektim, çocuklarımdı onlar. Hepsi çocuklarımdı. Yapılacak dünya kadar iş var, mahkemeler, bürokratik işlemler. Bizimle ilişkisini kesen ahbaplar, var da var. Deden küsüp hepsinden kurtuldu. Mücadele ediyorum, hem de her biçimde, neymiş beyefendi küsmüş. (Yüksek sesle) Kusura bakma Selimciğim!
- UTKU- Eylem'le mutlaka konuşmalısın. Dinleyeceği tek kişi sensin.
- SEVGİ- Babası dinlememişti, kızı da dinlemeyecek. Emin ol, endişenin vakti bitti. Yakında buraya ait tüm korkularımız yok olacak. Bizim zamanımız bitecek, başka bir zaman başlayacak. Orada insanların mücadelesi hiçlik mertebesine inecek.

- UTKU- (Şaşkın ama dalga geçmeye çalışır) Eski arkadaşların bunları duysa ne düşünürdü? Hukuk profesörü Sevgi Hanım, artık Tanrı'nın komisyonunda çalışıyor. Ne biçim haber olurdu, eğer babaannem olmasaydın çoktan bizim dergiye haber yapmıştım seni. (Es) Sen hep onlardan yanasın, biliyorum.
- SEVGİ- O defter kapandı, artık nasıl görüldüğümü düşünmüyorum, daha doğrusu insanların beni nasıl gördükleriyle ilgilenmiyorum. (Es) Rüzgâr başladı, sıkıntılı bir rüzgâr. Babanı uyandırmayı denedin mi?(Bu andan itibaren evin içinde hep rüzgâr sesi, giderek şiddetlenecek)
- UTKU- Yararı yok. Tümüyle başka bir boyuta geçmiş gibi. (Kızgın) Ne olduğunu bir anlayabilsem. Annem ruhlara karışmış, babam sonsuz bir uykuya yatıp kendinden kaçmış. Ev değil, deliler gemisi. Bir de annemin korkunç müzikleri.
- SEVGİ- Çevirisi bitmiş mi? Evdeki konuklardan dolayı bana kırgın, pek konuşmuyor. Bir roman geldi demişti, çok oluyor.
- UTKU- Bana çeviriden söz etmiyor. Kendini haiku yazmaya adanmış. Her şeyi damıtmak istediğini söyledi, kendini bile. Offf ve offf. Düşününce gerçekten basıyor. Ayrı eve taşınacağım.
- SEVGİ- Bu evden kimse ayrılamaz. Hayır, yanlış anlama, tehdit anlamında söylemiyorum. Bizim ailede olan bu. Benim ailemin eviydi, ayrılamadım. Evlendiğimizde bü-yükbaban onur meselesi yaptı, karısının evinde oturmayacaktı. Ama olmadı, bu evde öldü. Baban da yurtdışı ve hapis-hane günleri dışında hep bu evdeydi. Annenle evlendiklerinde planları farklıydı, üç ay içinde başka bir eve yerleşiyorlardı. Daha küçük bir apartman dairesi. Bu ev

- babana, ailesinin zengin aile geçmişini hatırlatıyordu ve utanıyordu zenginlikten. Zenginlikten utanan insanlar yaşardı bu ülkede. Şimdi herkes yoksulluktan utanıyor. Gidemediler.
- UTKU- Adeta eve metafizik bir boyut kazandırdın. Onların niye gidemediği belli değil mi, önce iki çocuk, sonra hapishane ziyaretleri.
- SEVGİ- İyi de öyle olsa siz doğmadan giderlerdi, ama gidemediler işte.
- UTKU- Yapma Babaanne, gidemediler çünkü gidemezlerdi, ama evle ilgisi yok.
- SEVGİ- Yanılıyorsun, neyse. Bu evde bütün geçmişin ruhu var. Bak, şu cam eskiden biraz daha büyüktü ve ben onun önünde oturan annemi her gün görüyorum, Selim'i de.
- UTKU- Bu evi versek yerine ne muhteşem bir site dikerler. Denize bu kadar yakın, kim bilir kaçta satılır? Hatta bahçeyi düşünerssek, ikiz sitelerimiz bile olur. Ruhlardan da kurtuluruz. Belki babam da uyanır o zaman, bizim de herkesinki gibi normal bir yaşantımız olur.
- SEVGİ- Üzgünüm, hiç olmayacak. Eskiden sadece ben ölene kadar olmayacağını düşünürdüm, şimdi asla gerçekleşmeyecek biliyorum. Bu ev bizimle birlikte yok olacak. Baban zenginiz diye çok utanırdı. (Gülümser) Eve arkadaşlarını getirmezdiler, ama, insanın bu dünyada mecburiyet denilen şeyin dışında kalması, bazı bakımlardan hiç fena değildi. Bütün dostlarımız sahip oldukları geçmiş, ellerinden çıkarmak mecburiyetinde kaldılar. Biz şanslıydık.
- UTKU- (Kalkar) Çalışma vakti. Kıyametten önce projeyi yetiştirmeli. (Güler)

Sevgi Hanım gülümser. Kalkar camın önüne oturur. Arkası salona dönüktür, İnci sessizce girmiştir, ona bakmadan konuşur Sevgi.

SEVGİ- Oğlum neden uyanmıyor İnci? O rüzgârdan korkardı. Rüzgârdan korkan bir oğlan. (Güler) Hava sertleşince yorganın altına saklanırdı. Söylesene İnci, bu kadar zamandan sonra niye tekrar yorganın altında. Dünya kurtulmadı, rüzgârlar hafiflemedi, oğlum büyümedi. Çocuk gibi. Gözünü kapatınca her şey halledilecek mi sanıyor. Direniş ve yenilgi. Bana çektiğiniz nutuklara ne oldu? Olan biten şu, yaşadıklarınızın altında kaldınız. Birbirinize baktıkça kendinizden çıkıp, bir hastalık haline geldiniz. Hasta iyileşir ya da ölür. Hastalık ise her şeyi öldürür. Vakit geldi, hayatla vedalaşma vakti. Ama oğlum sonsuz bir uykuya yattı. Ne sanıyor acaba, kalktığında hiçbir şeyin yaşanmamış olacağını mı? (Duraklama) Ya sen İnci? Akşam oldu, kızın dışarıda. Farkında mısın, hiç merak etmez misin, kimseyi aramaz mısın?

İNCİ- Annem dün gece ölmüş.

SEVGİ- (Döner) Nereden duydun, kim söyledi?

İNCİ- Duydum işte.

SEVGİ- Gidecek misin?

İNCİ- Sonra giderim, her şey bittikten sonra, mezarına. Onu da oğlunun yanına gömecekler. Ayrılık bitecek. (Hıçkırık)

SEVGİ- Başın sağ olsun kızım. İnci (çekingen) belki gitsen...

İNCİ- Bir kenardan izlerim demiştim önce. Ama o bakışları kaldıramam. Bir zamanlar beni sevmişlerdi. Bununla yetinmeliyim. Beni bir zamanlar sevmişlerdi. (Ağlar)

SEVGİ- Annen için dua okuyacağım. Onun artık sadece duaya ihtiyacı var. (Sevgi İnci'yi koltuğa oturtur. Saçını okşar.) Senin için de okumamı ister misin? Beni çok rahatlatıyor.

KIYAMET

- İNÇİ- Tanrı'ya ayıp olur, hiç inancı kalmamış birine dua okumayın.
- SEVGİ- Ben yine de okuyacağım. Herkes için çok gecikmiş bir dua.
- (Utku girer)
- UTKU- Eylem'lerin okulda olay çıkmış, gözaltına alınanlar olmuş, aradı mı?
- SEVGİ- Aramadı. Gecikirim demişti giderken, ama saat çok geç oldu.
- UTKU- Başını sokacak bela arıyordu, umarım bulmamıştır. (Telaşlı) Emniyeti arayalım mı?
- SEVGİ- Bekleyelim. Gecikeceğim demişti, biraz daha bekleyelim, gelmezse düşünürüz nereyi arayacağımızı.
- UTKU- (Annesinin yüzünü fark eder) Eylem için ağlıyorsan Anne, çok geciktin.
- SEVGİ- Utku!
- UTKU- Yalan mı? Hepiniz çok geciktiniz. Kızları battıkları çıkmaz yolda yürüyor. Bin defa söyledim, anlattım, uyardım. Aldıran oldu mu?
- (İnci kalkar ve içeri yürür)
- SEVGİ- Şimdi sırası değil, hiç sırası değil. Annen dağılmış durumda. Bir haber almış.
- UTKU- Ne haberi?
- SEVGİ- Anneannenin dün gece öldüğünü öğrenmiş.
- UTKU- Anneannem mi? Tanımadığım anneannem ölmüş demek. Bu nasıl bir ailedir ya. Bir benzeri var mıdır acaba?
- (salonu sinirlice turlar)
- Kötü olmuş, görme ümidi bile kalmadı yani. Cenazeye gitsin, barış için bir vesile olur, annesini kaçırmış bari babasını kaçırmamasın.
- SEVGİ- Gitmeyecek.
- UTKU- Doğru ya, bu evde kimse onarıcı bir hareket yapmaz. Konuşmaz, özür dilemez. Sadece yas tutar. Babanne bin sene olmadı mı dayım öleli. Annem aforoz edileli

- bin yıl olmadı mı? Bağışlama diye bir şey yok mudur?
- SEVGİ- Sence? Annene haksızlık etme. Vaktinde çok uğraştı bağışlanmak için. Bilmiyorum belki de bazı suçların affı yoktur. Öyle düşündüler herhalde.
- UTKU- Annemi iyice kaybettik desene. Odasından hiç çıkmaz artık. Bir şeye inansam lanetlendiğimize inanırdım.
- SEVGİ- Sana böyle yığınlarca aile var desem rahatlar mısın? O kadar çok insanı sakatladılar, birbirlerine uzak düşürdüler ki. Kaç evde şimdi odalarına çekilmiştir birileri, kaç evde kimsenin bilmediği acılar var, derinindeki bir yaranın sızısıyla yalnızlar var. Onları gördüm, yaklaştım, hiçbirine dokunamadım.
- UTKU- İnsan, anne baba olamayacaksa olmamalı. Bir seçim yaptıysa ve o seçimi her şeyin önüne koyduysa aileyi unutmamalı. Başkalarına acı çektirmek için mi çoğaldılar?
- SEVGİ- Ben sana dünya ölmekten bile vazgeçenlerle dolu diyorum, sen mümkün bir hayatın rutinlerinden bahsediyorsun. Hiç anlamıyorsun değil mi?
- UTKU- Annemle konuşmalıyım. Dayı, ne garip tanımadığım bir ölüye dayı dedim. Annemin hikâyeyi bildiğimden haberi var mı?
- SEVGİ- Sakın ağzından bir şey kaçırma. Senin bilmene katlanamaz.
- UTKU- Tamam söylemem de birinin ona geçmişin geçmişte kaldığını hatırlatması gerekiyor. Ne olmuşsa olmuş, bedeli ödenmiş. Yeter yani, tek zaman birimi geçmiş değil ki?
- SEVGİ- Anlattığıma pişman etme beni. Birini bir şey öldürüyorsa öldürüyordur ve kimse kendi bildiğine inandıramaz. Keşke söylemeseydim.

KIYAMET

- UTKU- Niye, toptan delirelim diye mi? İçerdeki hayaletlerin niye hayalet olduklarını bil-meye hakkım var. Anlamasam da, bir işe yaramasa da.
- SEVGİ- Ben sadece onlarla aranda bir bağ kurul-sun istemiştim.
- UTKU- Yanına gidiyorum, susup oturmaya.
- SEVGİ- Dua okuyacağım, herkes için çok gecik-miş bir dua. (Oturur, örtüsünü düzeltir. Utku cama yaklaşır, sonra içeriye doğru yönelir.)
- UTKU- Eylem hâlâ yok. On on beş dakika daha bekleyip emniyete gideceğim.
(Utku içeri geçer. Sevgi duasını okur. Ayak sesleri. Kapı açılır. Eylem ve Kuzey telaşlı girer. Sevgi onlara bakar ama dua-sını kesmez.)
- EYLEM- Babaanne ben... biz...
(Sevgi başını sallar, duayı sürdürür. Eylem'le Kuzey yan yana otururlar. Yüzle-ri korkuludur. Sevgi duasını bitirir, kitabını kapatır.)
- SEVGİ- Utku emniyeti arayacaktı, haber ver de aramasın.
(Eylem koşarak içeri geçer)
- KUZEY- İyi geceler, böyle habersiz bu saatte. Ku-sura bakmayın rahatsız ettim.
- SEVGİ- Bu evde saat yok ki. Senin adın ne?
- KUZEY- Kuzey.
- SEVGİ- Adını duymuştum, akılda kalan bir adın var. Hangi bölümdesin?
- KUZEY- Sosyoloji, üçüncü sınıftayım.
- SEVGİ- Peşinizde birileri mi var?
- KUZEY- (Şaşkın) Yani... (Es) Bilmiyorum... Siz nasıl?
- SEVGİ- Sana sadece şunu söyleyeyim, bu girişi o kadar çok gördüm ki, başka bir şeyle asla karıştırmam.
- KUZEY- (Önüne bakar) Bilmiyorum.
- SEVGİ- Eylem'in girdiği kapıdan içeri geç, soldaki

- ilk kapı, misafir banyosu. Hadi çocuğum git elini yüzünü yıka, biraz rahatla. Yüzün kireç gibi.
- (Kuzey ayağa kalkar, sonra döner)
- KUZEY- Sağ olun.
- Kuzey girerken Eylem çıkar.
- EYLEM- Banyo mu, hemen şurada.
- SEVGİ- O bulur, sen yanıma gel bakalım. (Eylem Sevgi'nin yanına oturur.) Neler oluyor Küçük Hanım. Saatten haberin var mı? Sen titriyorsun, ne oldu söylesene.
- EYLEM- Yok Babaanne gerçekten bir şey yok, biz bugün karışık bir gün geçirdik. Gecikince ben istedim bizde kalmasını. İstanbul'un öteki ucunda oturuyor, beni bırakıp evine dönmesi imkânsız gibiydi. Yalnız dönmeme de izin vermedi. (Tedirgin) Öyle işte.
- SEVGİ- Eylem! Uydurma. Tatsız bir şey olmuş işte, suratınızdan belli. Bugün okulda olay çıktığını da bilmediğimi zannetme.
- EYLEM- (Ağlamaya başlar, kesik kesik konuşur) Her zaman yaptığımız gösterilerden biri gibi başlamıştı. Önce faşistler sonra da polisler gösteriyi engellemeye çalıştı. İzin vermedik. Çatışma çıktı. Birden her yer karıştı. Taşlar, sopalar. Bizim gruptan birisi silah çekti, kim bilmiyorum. Ondan sonra olay kontrolden çıktı. Polis biber gazı sıkıp herkesi toplamaya başlamıştı. Bu sırada faşistler saldırıyı sürdürüyordu. Bir arkadaşımızı ortalarına almış, kafasına vuruyorlardı. Öldüresiye vuruyorlardı. Biz de o tarafa koştuk. Sadece yardım etmek için. Kuzey. Kuzey elindeki taşı arkadaşımızı döven çocuklardan birini hedef alıp fırlattı. Onu bıraksınlar diye anlıyor musun, vurmasınlar diye. Çok büyüktü taş, o sırada polisin biri, birdenbire arkası bize dönük taşın önünde belirdi. Aniden.

KIYAMET

Aniden Babaanne ve başında kaskı yoktu. Taşın önündeydi. Taş sanki taş değildi, gülle gibiydi. Onun başının arkasına çarptı. Yere düştü. Kanıyordu. Arkadaşları onun başına toplandı. Biz kaçtık, bizi görmediler, çok koştuk. Kuzey'i önceden tanıyorlar. Eve gitseydi kesin alırlardı. Sokaklarda dolaştık, sonra buraya geldik. Gidecek başka yer yoktu. Polis çok kötü görünüyordu Babaanne, böyle olsun istememiştik. Sadece arkadaşımızı kurtarmak istemiştik. (Ağlar, başını Sevgi'nin kucağına gömer.)

SEVGİ- (Kendini toparlar) Kötü olmuş, çok kötü. Neyse, dur bakalım bir taş, alt tarafı bir taş. Belki bir şey olmamıştır. Basit bir yarıdır. Korkma, nasılsa öğreniriz. (Kuzey girer ve onlara bakar, konuşulanları anlamıştır.)
Hadi kalk şimdi, bir şeyler yiyin. İyi etmişsin onu buraya getirdiğine. İki gün içinde yatıştır ortalık. Dışarı çıkmayın.

Sahne kararı.

Aynı yer. Ertesi gün. Sevgi, Utku, Eylem, Kuzey, Sudullah, Hatice. Sudullah ve Hatice tamamen kendi dünyalarında. Biri başını öne eğmiş, diğeri camdan gökyüzüne bakmakta.

UTKU- (Öfkeli çok öfkeli) Takip edilmediğinizden gerçekten emin misin?
EYLEM- Bin kere söyledik işte. Yok, kimse burayı bilmiyor. Durumu iyice zorlaştırma.
UTKU- Ben mi zorlaştırıyorum, her şeyi zorlaştıran sensin asıl. Akıl alır gibi değil, sana söyledim, burnunu böyle işlere sokma dedim.
SEVGİ- Utku. Yeter artık. Olan olmuş, bir kaza işte. Olmasa iyiymiş ama olmuş.

- UTKU- Ne kazası ya. Orada olmak mı kaza, polise çatışmak mı? (Eylem'e)Sizin derdiniz ne, bir anlasam. Okula mı gidiyorsunuz, savaşa mı? Öğrencinin işi...
- EYLEM- Abi komik oluyorsun. Bizim çaycı Hüseyin Amca gibi konuşmaya başlama. Öğrencinin işi nedir, koyunluk mu?
- UTKU- Çaycı Hüseyinmiş. Senden akıllı olduğu kesin. Ne geçti elinize şimdi, sorun çözüldü mü, hayır. Üstüne üstlük (Hatice polis sözüne bedeniyle tepki verir. Fark etmezler.)
- EYLEM- Polis nerden bilecek burayı. Beni tanımıyorlar ki.
- UTKU- Hiç emin olma, emniyette hepinizin aile albümü vardır. Hele seninki muhteşem bir albüm, kadroyu düşünürsek.
- KUZEY- (Ayağa kalkar) Kimsenin canını sıkmak istemem. Bu olayda Eylem'in hiçbir suçu yok. Suçlu benim. Ona kızmayın. Benim buraya gelmemem gerekirdi. (Eylem onu tutar) Abin haklı Eylem, polis buraya gelirse sizin de başınız ağrır.
- SEVGİ- (Emir verir gibi, çok sert biçimde) Herkes yerine oturacak. Utku sen annene bak, hadi içeri. Kuzey sen de otur oturduğun yerde. Önce bekleyelim. Belki hiçbir şey olmadı, ihtimaller üzerinden senaryo yazmayın. (Sert) Otur dedim. Hiçbir yere gitmiyorsun. Utku sen de şunu kafana sok, basit bir yaralama. Üstelik kasıt yok. Çocuklara gerillalarmış gibi davranma.
- UTKU- Eminim polis de aynı fikirdedir, seken bir taş, diyordur. Babanne hukukçu olan sensin.
- SEVGİ- İyi o zaman, beni dinle. Hatırlatırım avukatlığım yamandı. (Utku sinirli içeri girer)
- EYLEM- Haberlerde sadece polisin hastaneye kaldırıldığı söylendi. Başka bir şey yok.

KIYAMET

SEVGİ- Durumu ağır olsa söylerlerdi. Sakinleşin artık.

(Eylem'le Kuzey camın önündeki masaya geçerler. Sudullah uyuklamaktadır. Hatice ürkek onlara bakar. Sevgi Hanım kitabını alır ve dua moduna geçer)

KUZEY- (Fısıltıyla) Bu yerde oturan adam kim Eylem?

EYLEM- Babaannemin derviş sandığı dilenci. Geçen hafta şu karşıdaki ağacın dibine yerleşti. Hiç konuşmadan oturuyordu, şimdiki gibi. Babaannem onu bir süre gözledikten sonra kutsal ilan etti. Bizden korkmasa hiç bırakmayacak. Gündüz hep burada.

KUZEY- Babaannen ilginç biri.

EYLEM- Keşke sıradan bir ailem olsaydı. Bu evde sadece ben ve Utku sıradanız.

KUZEY- Durmadan dua okuyor. Dindarlığı nedense tuhaf geldi. Yani babaanneler genellikle dindar olur da, ne bileyim belki de hukuk profesörü olduğu için yadırgadım. Klasik bir babaanne gibi değil. Çok entelektüel olduğu belli. İnançla bilgi zıt şeylerdir demek istemiyorum ama bilginin bu biçimine sahip olanlar genellikle daha sofistike bir inancı benimserler. Oysa.

EYLEM- Orası bizim için de karanlık. Sadece dini teorik olarak kavramak istemiyormuş. Yalın bir inanç hali... Üff ben de bilmiyorum Kuzey. Bu durum yaklaşık bir yıldır sürüyor ve kimse de alışmış değil. (Yavaşça) Bir şeyhi var, adamı görsen korkarsın. Ama bu zeki kadın ona hürmet ediyor. Akıl alır gibi değil.

KUZEY- Travmatik bir şey mi yaşadı?

EYLEM- Oo onun hayatı travma. Ama bu farklı bir durum, normal değil. Yoksa inanır elbette, bize ne? Sen onun kıyameti beklediğini biliyor musun?

- KUZEY- Bütün dindarlar bekler.
EYLEM- Öyle değil. Bir biçimde inanmış, çok kısa sürede kıyametin kopacağına. Ama öyle belirsiz bir zamanda değil. Günler, haftalarla ölçülen bir bekleyiş. Bu adamlar kadın güya ona sonsuz yolculuğunda kılavuzluk etsinler diye gönderilmişler. Anlayacağın biz de hiçbir şey standartlara uygun yaşanmaz. Bir yere gidilecekse dibine kadar gidilir.
- KUZEY- Eskiden?
EYLEM- Dedim ya, bir yıl önce, çok değil bir yıl önce, Tanrı'ya inandığı bile şüpheli biriydi. Benim çocukluğum masal yerine Aydınlanma filozoflarının vaazlarını dinlemekle geçti. Akıl, irade vs. Sonra radikal bir geçiş, en ucuna. Bir yıl önce olsa, o çoktan emniyete gitmiş her şeyi öğrenmiş, senin savunmanı da kaleme almış olurdu. Şimdi eminim şöyle düşünüyor, kıyamet kopacak ve insani suçlar sonsuza kadar askıya alınacak.
- KUZEY- Sen ciddi misin?
EYLEM- Sana da dua okutmaya çalışacak. Yoğunlaştırılmış din programı diyorum ben buna. Vakti az, bu yüzden bütün sevapları en kısa sürede elde etmeye çalışıyor. Bizlerde başarılı olamadığı için çok üzgün. Ama şansını hep deniyor.
- KUZEY- Hiç böyle bir değişim duymamıştım.
EYLEM- Sen onu idare et. Babaannem hiçbir şeyi aşamalı yaşayamaz. Doğrudan meselelerin kalbine dalar.
- KUZEY- İnsanda tuhaf bir hayranlık uyandırıyor.
EYLEM- Uzmanlık alanıdır. Sanırım seni sevdi.
KUZEY- Ben de onu sevdim.

Sevgi Hanım yüksek sesle dua faslına geçmiştir. Büyülenmiş gibi. Hatice onu seyredir. Sudullah uyanmıştır.

KIYAMET

Utku giyinmiş salona girer. Etrafına bakar.

- UTKU- Manzara muhteşem.
EYLEM- (Küskün) Nereye Abi?
UTKU- Korkmayın ihbar etmeye değil.
EYLEM- (Kırgın) Yapma Abi.
UTKU- (Babaanneye bakar.)
Yine biri boyut değiştirmiş . Bir radyo istasyonu kuracağım babaannem için. Kıyamet FM. Önde bizimki kıyamet bildirisini okuyor, arkada melekler korosu uhrevi bir şarkı mırıldanıyor. Bir de şu davudi sesli Şeyh Efendi yarım saat arayla Momento Mori diyor. (Kızgın) Bize ölümü hatırlatmanıza ne gerek var, ölümlerle yaşayıp gidiyoruz işte. (Çıkar)

Sevgi duayı bitirir. Kapıya bakar.

- SEVGİ- (Kuzey'e) Hiç alınma, onun derdi Eylem'le. Çok korktu. Eylem sen de onun damarına basma.
EYLEM- Onun gibi düşünmek zorunda mıyım? Her şeye karışıyor. Siyaseti bir hastalık olarak görüyor.
SEVGİ- Acıktınız mı Sudullah Efendi? Hadi masaya geçin de Hatice sizi doyursun. (Hatice'ye işaretle yemek getirmesini söyler. Sudullah masaya geçer. Eylem'le Kuzey kalkıp kanepeye geçerler.)
Kuzey biraz yanıma gelir misin?
(Kuzey onun yanına oturur)
Demek dünyayı kurtaracaksın delikanlı?
Eylem, annenin durumu pek iyi değil. O kargaşada söyleyemedim, (es) annesinin öldüğünü öğrenmiş. Yine derin sulara dalmıştır şimdi. Biraz ilgilenir misin?
EYLEM- Annesi ölmüş mü? Neden?
SEVGİ- Bilmiyorum, soramadım işte. Bana haber vermesi bile mucize gibi geldi. Git sarıl, bir şey yap. Artık kavuşma ümidi kalma-

- miştir. Gerçi var mıydı, onu da bilmiyorum ama.
- KUZEY- Başınız sağ olsun. Nerede yaşıyordunuz?
SEVGİ- İzmir'de. İnci'nin ailesi, İzmirli.
KUZEY- Cenaze kalktı mı?
SEVGİ- Bugün kalkacakmış. Yani.. (Huzursuz)

Kuzey sorar gözlerle Eylem'e bakar.

- EYLEM- Kuzey bu mesele biraz karışık. Biz cenazeye gitmeyiz, gidemeyiz. Ayrıca ben anneanneyi hiç görmedim. Tepkisizliğime şaşırma.
(İçeri girer)
- SEVGİ- Ölümün bile yok edemeyeceği bir uçurum Kuzey. Boş ver şimdi. Sana bir şey sormuştum, dünyayı mı kurtarmak istiyorsun diye.
- KUZEY- Böyle söyleyince kulağa tuhaf geliyor. Ben sadece bir düşe ortak oldum. Ortak bir iyinin, eğer uğraşılırsa bulunabileceğine ait bir düş. Şimdiki gerçekliğimizin bütün karanlık yönlerini usulca temizleyecek bir düş. Dünya herkese yetecek kadar geniş, herkesi doyuracak kadar zengin. Ama ne kimse sığıyor, ne de kimse doyuyor.
- SEVGİ- Allah'ın vaadini kendi düşününüz sanmışsınız. Burada adalet yok Kuzey. Ben yıllarca adalet için çalıştım. Adaletle hiç karşılaşmadım.
- KUZEY- Şimdi yok. Olması gereken şimdi yok zaten, henüz kurulmadı.
- SEVGİ- Adalet, insanı aşan bir şey. Bize çok yakın gibi görünse de, emin ol değil. Bak sen sadece mekândan ve ihtiyaçtan söz ediyorsun. Sadece biyolojik bir adaletten. Yoksulların doymasından. Oysa acı çekenler, çektirebiliyor, aç kalmış olanlar aç bırakabiliyor. Bu adalet değil ki, intikam.

- KUZEY- (Heyecanlanır) Ben de sizin gibi düşün-
düm hep. Adalet benim için de bir inti-
kam değil. Sadece bedenlerin eşitliği-
ni kastetmiyorum, bir çeşit varoluşsal
eşitlik. Bir zamanlar hayatımızı çalanlara
ceza kesmeyeceğimiz bir olma biçimi.
Bir hiyerarşiyi tersinden kurmak değil.
Tümüyle ortadan kaldırmak.
- SEVGİ- Biz buna cennet diyoruz. Çünkü söyle-
diklerinin gerçekleşebilmesi için beden-
lerin yok olması lazım, bir hafiflik lazım.
Beden çok ağır, bitmeyen istekleri var ve
bu istekler olduğu sürece senin düşün-
gerçekleşmeyecek.
- KUZEY- (Heyecanlı) Ama siz varlığı yokluğa hava-
le ediyorsunuz. İnsana hiç şans tanı-
mıyorsunuz. İnsana inanmıyorsunuz.
- SEVGİ- Haklısın inanmıyorum. Birbirini vahşice
katleden, birbirine işkence edebilen in-
sanlara inanmıyorum. (Es) Ayrıca sen bile
Kuzey, sen bile, düşünün güzelliğini bir
taşla bozdun. Bozmadın mı?
- KUZEY- (Etkilenmiş) Ben bile düşümün güzelliği-
ni bir taşla bozdum ve hiç dinmeyecek
bir vicdan azabına mahkûm oldum. (Es)
Ama biri bize silahla nişan alırken, taş
sizce, bağışlanabilir bir masumiyete sa-
hip değil midir?
- SEVGİ- Birine yönelmiş bir taşta nasıl masumluk
kalsın. Masumiyet taşın araç olmadığı
biçimindeydi, orada, kendi başına yatıp
duruşundaydı. Bir el onu kavradığında
masumiyetini öldürmüş olur.
(Hatice Sudullah'a yemek getirir. Kuzey
çok üzgündür. Eylem gelir, onlara bakar.)
- EYLEM- Annem bütün devrelerini kapatmış. (Mü-
zik sesi yükselir) Kendini o korkunç mü-
zikle boğmaya çalışıyor. Annemin annesi
yani anneannem, seninle yaşıt mıydı?
- SEVGİ- Evet yaşlarımız yakındı. (Korkarak) Ba-
ban ne durumda?

- EYLEM- Uyuyor işte. Yatak gibi, yastık gibi, odanın bir parçası gibi. Acaba rüya görüyor mu? Babaanne beni hiç mi görmediler?
- SEVGİ- Kim Eylem?
- EYLEM- Annemin ailesi.
- SEVGİ- Gördüler. Bebekken. Çok sevmişlerdi seni.
- EYLEM- Ne kötü, her şey ben bebekken olmuş bitmiş. Yetişememişim.
- KUZEY- Baban hep uyuyor mu?
- EYLEM- Eskiden şu camın önünde oturduğunu hatırlıyorum. Bizimle konuştuğunu. Artık hep odasında. Yataktan çıkmıyor. (Zorla gülümser) Demiştim sana tuhaf bir ailem var diye. Ama bu kadarını beklemiyordun eminim.
- KUZEY- Ailenin en iyisi gölge etmeyendir. İyi işte, baban hep uyuyor, annen size ilişmeden odasında yaşıyor. İlgi kısmını Sevgi hanım üstlenmiş, abin de kolluk görevini. Cenazelere gitmeniz gerekmiyor, ekstra üzüntüler evin dışında . İki de gökyüzü temsilciniz var. Bundan iyisi...Çok nankörsün Eylem. Kızma,şaka yapıyordum. Bir şey düşünmemiştim.
- EYLEM- Sen bu evde bir süre yaşa ne demek istediğimi anlarsın.
- SEVGİ- (Gözlerini siler) Ne fısıldıyorsunuz siz.
- EYLEM- Babaanne biliyor musun Kuzey aynı zamanda bir şair.
- SEVGİ- Aynı zamanda derken...
- KUZEY- Sanırım taşın yanı sıra sözcük de fırlatıyor demek istedi.
- EYLEM- Çok kötüsünüz ya. Öyle demek istemediğimi biliyorsunuz.
- SEVGİ- Ben şiir konusunda eski kafalıyım. Yenileri ise, hani şöyle bir dize var ya oradaki gibi: Duydum ama değmedi bana Slav kederi. Böyle bir şey işte. Sen de Slav kederi gibi mi yazıyorsun?

KIYAMET

- EYLEM- Slav kederi ne demek? Onların özel kederleri mi var?
- SEVGİ- (Güler) Meşhurdur onların kederi, duymadın mı hiç?
- EYLEM- Kederin slavi mi olur, keder her yerde aynıdır. Benimle dalga geçiyorsun.
- KUZEY- Her yerde aynı olan mutluluk. Keder değil. Bana gelince, yazdıklarım şiire benziyor ama şiir mi bilmiyorum.
- EYLEM- Sen ona bakma, çok iyi yazıyor, inanmazsan birini okuyabilirim.
- KUZEY- Hayır Eylem, böyle bir şey yapma, lütfen.
- SEVGİ- Bir dakika sen Kuzey'in şiirlerini ezberledin mi?
- EYLEM- Yani, bazılarını.
- SEVGİ- Hani ezbere karşı alerjin vardı, sana kaç aydır bir Fatıha'yı ezberletemedim. Demek şiir ezberliyorsun.O zaman yarına kadar o duayı da ezberliyorsun, yarın sınav yapacağım.
- EYLEM- Babaanne, aynı şey mi? Biri şiir, öteki dua.
- SEVGİ- Varsay ki o da bir şiir. Kuzey kadar hatırlamamız yok demek üzerinizde.,
- EYLEM- Dinde zorlama yoktur hatırlatırım.
- SEVGİ- Bu zorlama değil ki, bir rica. Sana hiçbir ek yükümlülük getirmeyecek bir rica.
- EYLEM- Pes babaanne, ne diyeyim bilmiyorum. İşte böyle Kuzey gördüğün gibi, her konu aynı yere çıkıyor.
- KUZEY- Ben biliyorum o duayı, annem öğretmişti. Onun mezarına gidince inanmasam da, onun için okuyorum.
- SEVGİ- Çok iyi yapıyorsun, zaten ne demişler sen oku, inanç ardından gelir.
- KUZEY- Gelmiyor ama anneme daha yakın hissettiriyor.
- SEVGİ- Anneciğin erken gidenlerden..
- KUZEY- Evet hem de çok erken. Trafik kazası. Arabada üç kişiydik, sadece o gitti.

- SEVGİ- Başın sağ olsun. Baban?
- KUZEY- Babam iyi, ona bir şey olmadı. O kadar iyiydi ki, beş ay sonra evlendi. Bizim ailede matem süresi kısadır. Şöyle derler, hayat akıyor işte, ona uymak gerek. Kesin bizim atalarımızın ataları evrime ilk uğrayan canlılar grubundandı. İşte yaşam fırsatı, atlayalım diyenlerden.
- EYLEM- Bizimkiler de değişim karşısında pusuya yatmış, birkaç kuşağa yetecek zamanı hoyratça harcayarak değerlendirme yapmışlardır. Beyin yok ama yine de antenleriyle düşünüyorlar, geçişin olası tehlikeleri üzerine tartışıyorlardır. (Gülerler) Geçsek mi? Durun burada da bitirmemişlerdir eminim, geçtikten sonra da geç kaldık diye dövünmüşlerdir.
- SEVGİ- Evrim teorisinin kendisinden bile iyi saçmaladınız. (Güler)
- KUZEY- Aslında bizim ailelerden soyutlama yaparsak insan türünün iki asal tipine ulaşırız. Kolay uyum sağlayanlar ve uyum yeteneği olmayanlar.
- SEVGİ- Her iki türün de iyi tarafları vardır diyen bir üçüncü tipi atlamayalım.
- KUZEY- Onlar asal kategoride yer almazlar, türeme tipleridir. Ama gerçekte uyum sağlamanın da, uyuma direnmenin de önem kazandığı anlar vardır.
- SEVGİ- Peki kayıtsız kalanlar, onları nereye yerleştireceksin?
- KUZEY- Kayıtsız kalışlarının nedeni önemli. Aşkın bir noktadan bakıyorlarsa, sanırım cennete yerleştiririm. Kayıtsızlıkları ilgisizlik-tense, (durur) en iyisi bir devlet dairesine. (Gülerler)

Onlar konuşurken Sudullah ve Hatice onları dinleyecektir.

- SEVGİ- Devlete yazık değil mi oğlum. Eylem, mutfaktan biraz meyve getirsene.

KIYAMET

Eylem ayağa kalkar fakat Hatice ondan önce davranmıştır. Başını sallar Eylem yerine oturur.

- EYLEM- Babaanne Sudullah Efendi uyumuş.
SEVGİ- Sadece gözünü kapatıyor, böyle saatlerce durabiliyor. Sanırım böyle düşünüyor.
- KUZEY- Ben çocukken evimizin yakınında küçük bir baraka vardı. Yaşlı bir amca tek başına yaşırdı. Kimsesi yoktu, annem her gün elime bir kap tutuşturup beni oraya gönderirdi. Evi hatırladığıma göre tek odalı toprak bir evdi.İçi karanlıktı, ışığı kapıdan alıyordu. Amca hep yatağın içinde otururdu. Başka hiçbir şey yoktu, ne dolap ne radyo. Sadece bir yatak ve birkaç tabak. Bir de genç işi bir çift ayakkabı, rugan. O zaman ayakkabıların biri tarafından verilmiş olduğu aklıma gelmediği için yataktaki adamla ayakkabının görünümü arasındaki çelişkiye şaşardım. Evin kokusu çok ağırdu, küf gibi. Gitmek istemeyince annemden azar işitirdim. Sizin Sudullah Efendi tıpkı ona benziyor, yeni fark ettim. Tam bir yıl boyunca her gün yemek götürdüm ona.Benimle hiç konuşmadı. Sonra ona yemek götürme gerek kalmadı ve topraktan evine bir baktım, damı silme papatyalarla doluydu. Hiç unutmadım. Demek ki öldüğünde baharmış.
- SEVGİ- Neredeydi bu damı papatyalı ev.
KUZEY- Urfa'da. Üç yıl orada kalmıştık, babam GAP projesinde çalışıyordu.
- EYLEM- Ben hiç İstanbul dışında yaşamadım. Ne şanslısın.Seninle oraya gidelim mi Kuzey, belki papatyalı ev hala duruyordur. (Heyecanlanmıştır) Gidebilir miyiz babaanne?
SEVGİ- (Kederlenmiştir) Gidersiniz kızım.

Hatice içerden gelir. Tabağı masaya koyar, küçük bir tabağa meyve yerleştirip Sudullah Efendi'nin önüne koyar. Sudullah gözünü açmış, Kuzey'e bakmaktadır.

EYLEM- Biz alırsız sağol Hatice.
Beni atlatmak yok, tamam mı Kuzey, bu yaz mutlaka gidiyoruz Urfa'ya. Belki civardaki yerleri de gezeriz. Hem biraz araştırma yaparız, oradaki hayatı gözle-
rimizle görürüz.

(Sudullah ile Hatice birbirlerine bakarlar. Kapı açılır Utku içeri girer. Yüzü allak bullak.)

UTKU- Ölmüş, yaralı polis iki saat önce ölmüş.
Müzik yükselir. Sahne kararır.

Ara Sahne

SEVGİ- Güneş alevden bir topa dönüşünce, yıldızlar sönünce. Dağlar yürüdüğünde, bir araya toplanacak vahşi hayvanlar. Denizler taşacak, ruhlar bedenleriyle birleşince. Gökler kalkacak, kitap açılacak, cehennem ateşi günahlarımızla yakılacak. Eyvah eyvah diyorum sulbünüze. Kopacak kıyamet, ateşten bir topa benzeyince güneş. Ay dolunayken, yarılacak bir şimşekle bedeni. Sular göklere aktığında, bulutlar kapkara bir çadır gibi üstümüzü kapladığında, balık burcundan çıkacak Zodyak, İsrail, koçun boynuzundan suyunu çalacak, ruhlar mahşer yerine toplanmadan önce, ruhlar, çıplak bir varlığı terk edince, herkes birbirini sonsuza kadar kaybedecek. Kıyamet: Allah'ın bizden vazgeçişisi... Bizi başka bir sonsuzlukta yeniden kabul edişi. Bir uçuruma bakmış gibi kamaşacak gözlerimiz. Göz, bakıştan kopacak, bir çift derin oyukla göreceğiz daha önce görmediğimizi. Cehennemle randevusu gerçekleşecek

KIYAMET

günahkârların. Aydınlanıp doğan gün hakkı için, ay hakkı için. Kitap açılacak, ruhlar günahlarının üstünde oturacak. Ya Rab merhamet ettiniz mi birbirinize diye soracak. Hepsi için yakarıyorum sana. Bütün günahlarımız için, işlenmiş, düşünülmüş bütün günahlar için. Merhamet ettiniz mi birbirinize diye soracak. Merhamet ettiniz mi!

Salon. Utku masada bir şey okur. Eylem, Kuzey suskun. Sevgi Hanım fısıltıyla monoloğunu sürdürür. Hava çok gerilimli. Suddullah ile Hatice aynı biçimde. Telefon sesi, herkes korkar. Utku telefonu açar.

UTKU- (Ahizeyi kapatarak) Mert. Ben de seni arayacaktım hocam, bugün toplanmayalım. Yok yok bir işim çıktı da.Hı hı..Okey. Ben güneydoğu bölgesinde üç yer belirledim. Evet, onlar işte. Yarın konuşuruz. Biliyorum bana da söyledi. Projeye hiç ilgilenmeyen adama bak sen, fonu duyunca ciddiye almaya başladı. Bu işler böyle. Okey, yarın görüşürüz. İki de.

EYLEM- Abi, ne projesi bu?

UTKU- (Kibirli) İç göçü azaltmak için, daha doğrusu durdurmak için bir proje geliştirmiştik, nihayet başvurumuz onaylandı. AB'nin bölgesel kalkınma birimi bize bir fon veriyor.

(Hatice dikkatle dinler)

EYLEM- Sorması ayıp nasıl durduracaksınız göçü?

UTKU- Sorma biçimine bakılırsa niyetin tartışma çıkarmak. (Kuzey'e bakar) Emin olun memleketi tek düşünen siz değilsiniz.

EYLEM- Ondan kuşumuz yok, herkesin derdi vatan. Gerçekten merak ettim şimdi, ne yapacaksınız?

UTKU- Kentlerdeki yığılmayı yeniden kırlara kaydıracağız.

- EYLEM- Orasını anladım da, kimse turistik gezi için ayrılmıyor ki köyünden.
- UTKU- (Onu işitmez) 1. bölge İstanbul. En fazla göç alan kentimiz burası. Önce buradaki nüfus yoğunluğu azaltılacak. Bir çeşit mikro ekonomi projesi aslında. Ev içi üretime bağlı. Ama ilk aşamanın hedefi, yeni göçleri engellemek. Kredi desteğiyle bir ağ kurulacak, sonra üretim sonuçları başka bir ağ üzerinden dışarı aktarılacak. İç pazar hedefli değil, dış pazar hedefli bir ekonomik yapılandırma.
- EYLEM- İyi de tam olarak ne yapacak insanlar?
- UTKU- O kadar çok şey yapılabilir ki. Araçlar temin edilecek, iş öğretilecek. Çok kapsamlı ve kompleks bir süreç. İşin ciddiyetini kavraman için şu kadarını söyleyeyim, bir ucunda da Dünya Bankası var.
- EYLEM- Bunu baştan söyleseydin anlamak için yormazdık kendimizi. Demek Dünya Bankası destekliyor. Bunun olağan sonucu ne: İnsanlar kentte değil köylerde ölecek. Niye, İstanbul'da mezar sıkıntısı mı var, ölüleri memleketinde gömme projesine soyunduğunuza göre.
- UTKU- Anlamadığın konularda ahkâm kesme Eylem, gülünç oluyorsun. Bu projenin odağında sadece ekonomi yok, insancıl bir boyut var. Tümüyle bölge insanının çıkarlarına yönelik. Bu kadar sekter olmana inanamıyorum. Henüz görmediğin bir projeyi baştan mahkum ediyorsun. Kapatalım bu konuyu.
- EYLEM- Perşembenin gelişi der ya babaannem onun gibi. Bir konuşmadaki kilit kelimeleri seçersen, konuyu anlamın bile gerekmez. Proje bir, AB fonu iki ve Dünya Bankası üç. Olay çok açık. Üstelik devletin onayı da var. Durum çifte kavrulmuş bir sefaletle açılıyor. Adı ne Abi? Hadi Kürtler Evinize mi?

KIYAMET

- (Bu sırada Hatice'nin beti benzi atmıştır.)
- UTKU- Sen dalganı geç, biz iş üretelim.
SEVGİ- Çocuklar kesin artık, Hatice'ye bir şeyler oluyor. (Kalkar)
Hatice Kürtçe "eve gidemem, ev yok" diye sayıklayarak nöbet geçirir. Sudullah onu kucaklar içeri taşır. Babaanne ile beraber.
- EYLEM- Dilsiz değilmiş.
KUZEY- Dilimizi konuşamıyordu belki.
UTKU- Söylenenleri anlıyordu ama.
KUZEY- Sizi dikkatle dinlediğini gördüm, sonra fenalaştı.
- EYLEM- Kavga etmemizden mi korktu yani?
KUZEY- Bilmiyorum, tek bildiğim sizi dinlerken bir şey düşündü, ya da bir şeyi hatırladı. En azından bana öyle geldi.
- UTKU- Alakası yok. Geldiğinden beri yemek yediğini gören olmadı. Ölecek gibi duruyordu zaten. Bir gün düşeceği belliydi.
- KUZEY- Öyle olsa bayılırdı, sinir krizi geçirdi. Bildiğim kadarıyla insan, açlıktan sinir krizi geçirmez.
- EYLEM- Haklısın, çok korkmuş gibiydi. Ama anlamadığım, onu neyin korkuttuğu.
- KUZEY- Bağırırken bir şeyler söyledi, nece konuşuyordu anladınız mı?
- UTKU- Kürtçeye benziyordu.
KUZEY- Evet Kürtçe olabilir. Korktu ama niye? (Sevgi, Sudullah girer, otururlar)
- UTKU- Kaçıyor mu? Hiç tekin görünmüyordu zaten, belki bir suçlu. Kimbilir ne yaptı?
- KUZEY- Bana öyleymiş gibi gelmedi. O birilerinden korkmuş.
- EYLEM- Akla daha yakın. Peşinde birileri vardır belki.
- UTKU- Şu gazetelerde hep okuyoruz ya, hani aşiret ölüm kararı veriyor iç yasalarna uymayan kadınlar için.
- KUZEY- Onu nasıl bulmuştunuz?

- SEVGİ- Biz bulmadık, o geldi. Yol üstünde olmayan bu evin bahçesine sığındı, perişan görünüyordu. Ben de içeri aldım. İtiraz etmedi. Biz ona iş buyurmadan o kendini evin hizmetçisi ilan etti, sessizce. Denedim ama ona ulaşamadım. Sonra dilsiz sandım Ne olursa olsun, o bu eve gönderildi. İnanmıyorsunuz ama gönderildi.
- UTKU- Olabilir, bir hafta sonra da onu buraya gönderenler, evi basıp, çağrılmadan gelen filminin ikinci yarısını çekebilirler. Verilmeden Alanlar.
- KUZEY- Öyle biri olsa farklı davranırdı. Bu kadar korkması normal değil.
- EYLEM- Abime göre bütün yoksullar potansiyel suçludur.
- KUZEY- Adil olmayan bir dünyada mülkiyete yönelik suçları neyle yargılayacağız.
- UTKU- Yok artık. Ormanda mı yaşıyoruz, yasalar herkes için.
- KUZEY- Evet ormanda yaşıyoruz, vahşi, merhametsiz bir ormanda.
Sudullah Kuzey'i inceler. İnci gelmiştir. Tuhaf görünür çok korkmuştur.
- İNCİ-• Bana burada ne olduğunu anlatır mısınız? Bu çocuk kim? Neden polis gelecek? Bu eve polis gelemes artık, hepimiz öldük. Cihan ölü, kimseye zarar veremez, eyleme geçemez, düşünemez. (Korkusu belirgin şekilde artar) Polis gelemes, niye gelsin? Her şeyi götürmüştü, rüzgârlı bir geceydi.
(Sevgi kalkar, herkes suskun)
- SEVGİ- (Saçını okşar) Korkma İnci. Polis falan yok, yanlış duymuşsun.
- İNCİ- Cihan uyuyor, hiç uyanmadı. Bir şey yazmadı, düşünmedi bile. (Sayıklar gibi) Kimseyle görüşmedik, herkesi unuttuk. Odalara çekildik birbirimize bile bakmadık. Herkes öldü, biz onlarla ölemedik, yalnız öldük. Biz yoğuz, niye gelsin polis?

- Neyimiz kaldı götürülecek, bir şey kalmadı. Sadece bir uğultu, SADECE UĞULTU (Ağlar, kriz halinde)
- UTKU- Anne sakın ol. Gerçekten hiçbir şey yok. Kuzey, Eylem'in okuldan arkadaşı.
- İNCİ- Var biliyorum. Her şeyi biliyorum.
- KUZEY- Geldim ve evin sessizliğini bozдум.
- EYLEM- Seninle ilgisi yok. Bilmiyorsun. Bunlar yıllardır aynı. Aynı korku, aynı sessizlik, aynı
- UTKU- Yeter Eylem. Sus lütfen.
- SEVGİ- Eylem, Eylemciğim sakın...
- İNCİ- (Dökülür, yarı deli gibi)
- İhanet ihanet. Kimseye ihanet etmedim ben. Herkes beni hain sanıyor, değilim. Konuşmadım. Kendi kocam bile inanmadı bana, inanmıyor. Kimsenin adını vermedim. (Ağlar) En ağır acıları çekerken bile... (Tikanır)
- UTKU- Anne, hadi odana gidelim. Endişelenecek bir şey yok... Polis falan gelmeyecek. Bu evden artık kimse götürülmeyecek.
- (İnci Utku'ya dayanır, yıkılmak üzeredir.)
- İNCİ- Anne...Bir oğlum olmuş muydu benim? Bir hayatım... olmuş muydu?
- UTKU- (Onu içeri götürürken) Oldu anne, senin hep bir oğlun vardı. Buradaydı, gelmesi geciken annesini beklerdi. Hiçbir yere gitmedi.
- KUZEY- Ne oluyor Eylem? Niye herkes roman kahramanı gibi konuşuyor.
- EYLEM- Şimdi anlatılamayacak kadar karışık, ben de tam bildiğimi söyleyemem.
- SEVGİ- (Kuzey'e) İnci, anlamışsındır söylediklerinden. Suçlanıp dışlandı.
- KUZEY- Peki oğlunuz ne yaptı?
- SEVGİ- Uykuya çekildi.
- EYLEM- Geldiğinde başka biriydi, daha doğrusu başka biriymiş. Anneme inandı mı bilmiyorum. Aralarında ne var, bunu da. Annemden ayrılmadığı için onu da dışladılar.

- O kadar şeyin üstüne bunu kaldıramadı.
Sonra evi ruhlar bastı.
- KUZEY- Baban sonra mı uykuya geçti.
EYLEM- Sayılır. Yok gibi, hiç olmamış gibi.
KUZEY- (Yavaş) Babaannenin seçimini yadırga-
manız çok garip Eylem. Gerçekten çok
garip.
- SEVGİ- (Sudullah'a) Sen söyle bana, olanlar nor-
mal mi? İnci ilk defa böyle bir tepki verdi,
yıllar sonra.Yıllar sonra ilk defa bu konu-
da konuşuyor.Artık eminim, İnci öyle bir
şey yapmadı, yapsaydı, katlanmanın bir
yolunu bulurdu, delirmezdi. (Fısıltıyla)
Çok ağır geldi ona, kardeşini yeni kay-
betmişti. Sonra her şeyini kaybetti... Bu
gece burada kal. Bizi yalnız bırakma.
- KUZEY- (Ayağa kalkar) Gidiyorum. Bu evde tuhaf
bir şey var, algılayamıyorum, doğru dü-
şünemiyorum. Ben korkak değilim. Bir
polis öldürdüm, gidip teslim olacağım
ve cezamı çekeceğim. Böyle beklemek
çok korkunç. Evinizin sessizliği benim
yüzümden bozuldu, unutulmak istenen
şeyler yeniden hatırlandı. Ben korkak
değilim, sadece şaşırımdım. Hayatımda ilk
defa kendimi bu kadar yalnız ve boşlukta
hissediyorum. Bir boşluğa düşmüş gibi.
(Sevgi'ye yaklaşır) Söyleyin bana Baba-
anne, kaybedilmiş bir masumiyet yeni-
den kazanılır mı?
- SEVGİ- Sen tanıdığım en güzel çocuksun . Acı
çekiyorsun. Bu yaşta bu kadar acı çeken
biri, zaten masumdur. Birini öldürse bile.
Ama şimdi ne olur beni dinle, daha bü-
yük bir şey olacak. Gitme. Yanıma otur ve
bekle. Bütün hesaplar görülecek. Şimdi
düşündüğümüz ve bizi öldüren her şey
bitecek. Hepimiz buradan kurtulacağız,
yaşamın başka bir boyutuna geçece-
ğiz. İnci acısını hiç hatırlamayacak, bir
kız çocuğu gibi olacak. Oğlum düştüğü

KIYAMET

kuyudan çıkacak. Hepsi iyi çocuklardı. Senin gibi masumdular, sadece düşle-
rinde kayboldular. Bitecek, bitmeli, böyle
devam etmez ki. Çok saçmaydı, başın-
dan beri çok saçma. Ülke tımarhaneye
dönmişti, herkes suçlu ilan edildi. Suç
nedir diye bağırıyordu, içeride ölmüş bir
çocuğun annesi. Kadın oğlan içeride aç
diye yemeyi kesmiş, hortlağa dönmüştü.
Kara gözleri vardı, iki derin oyuk gibi.

(İçerden İnci'nin ağlaması duyulur. Kuzey Sevgi'nin yanına oturur,
onun koluna yaslanır. Eylem şaşkındır.)

Hep birlikte her şeyi unutacağız. Sudul-
lah Efendi, Hatice hepimiz.

(Sudullah Efendi kalkar, salondakilere bakar. Sonra kapiya doğru
gider.)

Sen gidemezsin Sudullah Efendi, beni
bilmediğim bu yolda yalnız bırakamaz-
sın.

SUDULLAH- Göğün ötesinde ne var. Orada bir âlem
varsa elbet hakkımız da sorulacaktır. Bir
evde hiç oturmamanın, dili dönmeyenin,
soğuklarda sokaklarda ölenlerin hakkı
sorulacaktır. Burada bize düşen, sade-
ce verilen almaktı. Utanmayı sizlere bı-
rakmıştık. Siz bizim adımıza acının diye,
sokakta uyuyanların yarattığı tiksintiyi
ürpertiyle soluyun diye, biz taş olmuş-
tuk. Önümüze konanı yedik, sırtımıza
atılan tekmeleri yüksünmeden üstlendik.
Utanmayı arlanmayı size bıraktık. Biz
hiç kimseydik, Rabbin evinde bir yatak
bulamayan, çocuklarını doğar doğmaz
boğanların, nimetlere uzaktan bakanların
soyundandık. Çağrılınca geldik, verilin-
ce alırdık. Dünyaya aynı yerden geldik,
bir anadan bir babadan doğmamız sizin

gibiymi. Sonra kaybolduk. Garipliğimiz bundandır. Sustuk, konuşmamız ya sövgüdür ya dua. Aradaki harfleri kaybettik. Güzel evlerinizin yamaçlarına sokulduk, pencerelerinizden baktık. Siz bizim adıma utandınız, suratımız ilenciniz, varlığımız korkularınız oldu. Kovulduk buyur edildik, hiçbirini ötekinden ayrı görmedik. Yeryüzünün sefil göçebeleriydik, yurtlanacak bir yer bulanmadık Rab bize cennetini gösterdi. Küfre düşen de oldu, imanda duran da. Soru sormayı size bıraktık, düşünmeyi de. Biz her şeyi hakka bıraktık. Dedik, varsa bir sahibi, elbet soracak bir gün hakkımızı. O konuşsun adıma diye sustuk. Evlerinin arka yollarından gölge gibi geçenlerden korkanlara, bir lokmayı sadaka gibi sunanlara kalkıp demedik, biz de senin gibi doğduk. Nereye gidelim? Bizimkiler de bebe, bizdeki de mide. Bu evin mülkü kimdedir sorduk. Hakka bıraktık.

Çıkar. Şaşkın birbirlerine bakarlar. Bir süre, belirgin bir süre sessizlik.

KUZEY- (Fısıltıyla) Utancı bize bıraktı. Onun adına konuşanlara, acısını seyredenlere. Bu dünya neden bu kadar korkunç?

EYLEM- Ne bu ya, kafam karıştı. Ne yaptık biz ona, kapıyı yüzümüze çarptı.

KUZEY- Yanılıyorsun, yüzümüze dilsizliğini çarptı, kapıyı değil.

Utku girer.

UTKU- İlacını verdim, sakinleşti.

KUZEY- (Huzursuz) Beni her yerde arıyorlardır.

SEVGİ- (Başka bir âlemedir) Kimse bulunamayacak. Kimse birbirini bulamayacak.

EYLEM- Bu evi bulamazlar. Korkma.

KUZEY- Kendim için değil, annenizi rahatsız etmekten çekiniyorum. Gelirlerse... Çok kötü olur.

KIYAMET

- UTKU- Bence iyi oldu. İlk defa konuştu. Sessizliği daha korkutucuydu. Dert etme. Bugün, bir an yeniden anneme kavuştum. Çoktandır yoktu. (Toparlanır) Eylem eğer polis tarafından mimlenmediyse buraya gelmeyi akıl etmeyebilirler.
- KUZEY- Sabah olunca gideceğim.
- SEVGİ- Sabah olmayacak ki. Sudullah Efendi sabahı götürdü.
- EYLEM- Tamam Kuzey, sabah olsun konuşuruz. Şimdi düşünme bunları. Seninle hiçbir ilgisi yok. Bu bizim kendi hayatımız. (Kuzey'in elini tutar. Sevgi Hanım dua kitabını açar, mırıldanmaya başlar.)
- EYLEM- Abi, Sudullah Efendi çok tuhaf şeyler söyledi ve gitti. Ondan korkardım, şimdi içime bir şey oturdu. Ne, bilmiyorum. Sanki konuşan o değildi.
- UTKU- Kovulmadan gitmesi iyi olmuş.
- KUZEY- Onların sesini çalan biziz, adlarına konuşanlar. Onlar için bir hayat düşleyen, acılarını bilirmiş gibi yapan biziz. Onların sessizliği bizim kelimelerimiz. İçinde kendilerini kaybettikleri söz çukurları açık hayatlarında.
- EYLEM- Ne dediğini anlamıyorum Kuzey. Onun sözünü ettiği insanlar biz değiliz.
- KUZEY- Ben üstleniyorum, hepimizin utancını. Onun söz ettiği insan bendim.
- UTKU- Yarın bu evden taşınıyorum. (Sevgi'ye bakar, o iştitemiştir bile. Bir süre sessiz otururlar. Kapı açılır ve Baba/Cihan/ içeri girer. Herkes şaşkın. Sevgi'ye doğru yürür.)
- BABA- Rüzgâr çok kötü. Bütün panjurlar sallanıyor. Sanırım incir ağacının dalı kırıldı. Sevgi kitabını kapatır, bir şeyler mırıldanır. "Çok şükür" dediği duyulur. Rüzgâr fırtınaya çevirmiştir.
- UTKU- (Korkarak) Baba.

BABA-

(Ona bakmaz) Ben hiç baba olmuş muydum? (Sevgi ağlar/sessiz)

(Kendi kendine mırıldar) Baba? (Başka bir düzlemde gibidir, kimsenin yüzüne bakmaz)Uzun vaatler, sessizlikle bitirildi. Birisi bir zamanlar bir şey söylemişti, sadece bunu hatırlamak için yaşıyor biri. Hayat Ekleme Kurumu kapatıldı. Kimse birbirine bir şey eklemiyor, bunu yaşlı kadınlar bilirdi. Bana da ninem söylemişti. Söz, demişti, bir başkasına eklenir sonra... Sonra anlamsızlık böyle kapanır. Açıkta hiçbir şey kalmasin kuşağı, kimse onlara otobüste yer vermediği için ayakta öldü. Yorgundular. Sırtlarında ölümsüz bir hayat vaadi, bolca özgüven, gözlerinde de zafer duygusu. Nasıl isterdim anlamak, kendi ömrümü onlarınkine tamamlamak. Ama bana da kimse o otobüste yer vermemişti. Üstelik ne vaat, ne zafer duygusu. Sadece her şeyden utanma ve geçmeyen can sıkıntısı. Biri bir şey söylemişti. Neydi? Mirasım iki mezar, çünkü sanılanın tersine bir hayat çok ölme vardır. Bu yükü, ayakta hem de sonsuza giden otobüste, hiç şans denen faktör yok muydu? Vardı da hepsini adı sürrealistler kullanmıştı. Sınırlı olanı sadece su mu sanıyorsunuz, çok yanılıyorsunuz. Ben biliyorum sıradan bir hayata itibar kazandıracak karşılaşma, anları değerleri kılacak bir yakınlık, bu ve buna benzer şeyler önceden hoyratça kullanılmıştı. İnsan biraz da sonrasını düşünür. Ne ölümsüz aşk, ne lekesiz bir gülüş; ne de gelecek umudu, hiçbir şey bırakılmadı, ne de yeni bir söz. Ben niyet ettiğimde evren zaten yaratılmıştı. Geriye ne kaldı, sadece hatırlansa belki hayatı değiştirecek o sözler. Onlar da kaybedildi, kaydedilmemişti. Beni unuttun dedim

kış güneşlerine –güldüler- hiç hatırlamamışlardı. Arkamdan ağlama dedim çocuğuma, zaten dedi sen ölmedin mi? İnsan biraz da arkasını düşünür. Geride ne vefa duygusu, ne karşılıksız sevgi, ne nesnelere kendiliğine duyulan itimat, artı değerlerin ortadan kalmasına dair bir ümit, hiçbir şey bırakılmadı. Ben soyunduğumda savaşa, bütün kaleler fethedilmişti. Solcular işadami olmuş, duvar yıkılmış Marks ölmüştü. İnsan dedim ya biraz da yarını düşünür. Bize çok kullanılmış bir dün bırakanlar otobüsteydiler, çeşitli nişanları vardı, hepsi feci ölüydü. Anladım o gözlerindeki zafer duygusu neyin nesiydi. Ben niyet ettiğimde Kızılderililer çoktan ölmüş, doldurulmuş ve Amerikan bara dizilmişti. Ben niyet ettiğimde tüm niyet mektupları ahmak bir tavşan tarafından yenmişti. Ahmak tavşanların niyet mektuplarını yediği, aptalların yeryüzünü yönettiği bir dünyada, eski model bir otobüste, kaçık bir şoför eşliğinde ve yarısı yırtık bir tarih atlası elimizdeyken, cesetlerin taşlaşmış bedenlerine sarılarak, üstelik ayakta giderken söyleyin ben neye niyet edebilirim? Üstelik kış güneşleri beni hatırlamayacak olduktan sonra. Duvarlar yıkılmış, solcu abiler işadami olmuş ve Marks öldükten sonra.

(Sevgi ağlamaktadır. Herkes donmuş gibidir. Tam bu sırada kapı çok sert çalınır.)

-Açın polis!

(Utku kapıya yönelir, içeridekiler donmuş hala babanın etkisinde. O sırada elektrikler kesilmiştir. (Fırtına var unutmayın) Utku kapıyı açar, Kuzey dışarı fırlar. Bir el silah sesi. Eylem çılgın atar, "Kuzey vuruldu" Sahne dönmeye başlar.)

SEVGİ-
EYLEM/UTKU-

(Çığlık gibi) Kıyamet.
Deprem, deprem oluyor.

SAHNE KARARIR

Süreyya Karacabey / Ankara 2008

